

1

Meisonas Keinas negal?jo susitvardyti.

Nors nelabai ir steng?si.

S?dint, atrodo, nesibaigian?iame vykdomojo komiteto pos?dyje dvidešimt penktame aukšte esan?iame kabinete, iš kurio atsiveria vaizdas ? Filadelfijos centr?, jo troškimas prasiblaškyti atrado taikin?, kuriam ne?manoma atsispirti.

Šarlot? Vestbruk – t?vo asmenin? asistent?.

Vyras strategiškai atsis?do priešais j? prie itin blizgiu paviršiumi stalo, ilgesnio ir platesnio už kai kuriuos baseinus. Iš ypa? kruopš?iai pasirinktos vietos gal?jo sugauti moters žvilg?iojimą ? j? kas kart?, kai tik pagalvodavo, kad jis d?mes? nukreip? kitur.

O taip ?vykus, jos švelniai strazdanoti skruostai nusidažydavo cukraus vatos rausvumo atspalviu, d?l kurio vyro širdis, slypinti po pagal užsakym? si?t? marškinių medžiaga, imdavo grei?iau plakti.

Meisonas nebuvo ?sitikin?s, ar d?l vyriausiojo rinkodaros specialisto pareig? konditerijos ?mon?je jis link?s apie ši? moter? galvoti taip, tarsi reik?t? jos paragauti.

Pasim?gauti.

Jos plauk? atspalvis buvo tarsi svaiginamo gero kabern? vyno. Akys – kaip išsilyd?s belgiškas šokoladas. L?pos – karamelizuot? obuoli? raudonio. Oda blyški ir rausva tarsi persikai ir grietin?l?.

Vien šio derinio užteko paskatai retkar?iais paslap?ia žav?tis ja pro kabineto stiklin? sien?.

Ta?iau dabar jis dar labiau susidom?jo.

Prieš kelis mėnesius Meisonas iš Arl?s Benks, jau susižad?jusios su jo dvyniu broliu Samueliu, sužinojo tai, kas zvimb? jo galvoje tarsi ?kyri musel?.

Šarlot? j? ?siži?r?jusi.

Iš pradži? ši mintis pasirod? kvaila. Kiek tik prisimin?, mergina savo noru n? neužmezg? su juo aki? kontakto.

Tuomet Arl? pabr?ž?, kad tai vienas *dažniausi?* drovi? mergin? bruož?.

Drovi? mergin?.

?prastai Meisonui patiko, na, tikrai *ne* drovuol?s. J? trauk? moterys, žinan?ios, ko nori, o dažniausiai jos nor?davo ?remti raudonus „Louboutin“ aukštakulnius ? rusvai gelsv? vyro „Aston Martin“ automobilio stog?.

Ši taisykl? jam nek?l? joki? problem?.

Ta?iau drovi mergina?

Meisonas n? nenutuok?, kaip tokios merginos bendrauja. Niekaip negal?jo suvokti, kaip Arlei pavyko tai perprasti, nes Šarlot? niekada, bent jau Meisono žiniai, savo noru neištar? jam n? penki? žodži? iš eil?s.

Iki tol, kol pats prad?jo ieškoti ženkl?.

Kuo ilgiau ieškojo, tuo daugiau pasteb?jo. Tai, kaip mergina išsitiesdavo kiekvien? kart? jam praeinant pro jos stal?. Tai, kaip jos akys, pusiau pasisl?pusios už išdyk?lišk? bibliotekinink?s akini?, visuomet bent sekunde pakildavo ? j? prieš greitai sugr?ždamos prie ekrano. Tai, kaip nervingai ji susikišdavo neva palaidus plaukus ? kuoduk?, kur? visuomet nešiojo susukusi prie pat grakštaus kaklo.

Suprat?s, ko reikia ieškoti, Meisonas pasteb?jo, kaip ir kuriuos išdavikiškus poelgius jis gali sukelti. Viskas prasid?jo kaip eksperimentas.

O dabar – virto žaidimu.

Žaisti jam patiko.

Kartais net kiek per daug.

– Meisonai, – konferencij? kabinete tarsi botago pliaukštel?jimas nugriaud?jo vardas, sklindantis nuo stalo galo, kur s?d?jo jo t?vas Parkeris Keinas. Sprendžiant pagal t?vo akmeniniame veide augant? susierzinim?, Meisonas ?tar?, jog jam buvo užduotas svarbus klausimas, o dabar visi laukia atsakymo.

O tai blogai, nes jis n? nenutuok?, ko klausta.

Išgird?s ?irpim? kompiuteryje vyras pažvelg? ? ekran? ir pamat? žybsint „Outlook“ tiesiogin?s žinut?s burbuliuk?.

ŠVestbruk: „*Neilas nori žinoti, kod?l viršijome „FitLife“ pakeli? pakuot?s ir rinkinio biudžet?.*“

Meisonas pajuto kr?tin?je nuvilnijant pad?k? ir žvilgtel?jo ? Šarlot?, kuri, kaip ir dera, spoksojo tiesiai ? savo nešiojamojo kompiuterio ekran?, o pirštai greitai lakst? klaviat?ra.

– Atsiprašau, – atsak? vildamasis, kad išreiškia užtektinai kuklaus gail?jimosi. – Deja, vis dar laukiu tos instagramo reklamos kampanijos, kuri? rekomendavo tavo komanda, našumo rodmen?. Kai tik tur?siu ši? informacij?, b?tinai pasidalysiu.

Kitoje stalo pus?je s?dintis Meisono dvynys brolis Samuelis – ?mon?s generalinis direktorius – išleido gars?, neprimenant? nei kos?jimo, nei prunkštel?jimo, ta?iau vis tiek išduodant?, kad Meisono pasiteisinimas yra *melas*.

Tai buvo nepriimtina, nors ir ne visai nepateisinama, nes Meisonas – švaist?nas, dažnai neatsakingas, vadinantis save Kein? šeimos mergišiumi – ?prastai naudojo ši? taktik?, kad pelnyt? daugiau laiko sulaukus klausimo, kuriam nesivargino parengti atsakymo. Šis chroniškas aplaidus darbas buvo besit?siantis korporacinio pasaulio neapkentimo simptomas, smarkiai išaug?s po paskutini? gyvenimo ?vyki?.

Vienas j? – sesers Marlou sužad?tinio Neilo pasirodymas.

D?l tamsi? plauk?, kruopš?iai priži?rim? antaki? ir pagal užsakym? si?t? kostium? giežto kirpimo Neilas Kempbelas primin? beveik graž? vidurin?s klas?s atstov?, kuris malonum? pajunta ži?r?damas „The Wolf of Wall Street“^{*}.

Neilas palyginti naujokas vykdomojoje komandoje, kai buvo ?sigyta „Kempbel? kapitalo“ ?mon?, ta?iau iš karto taip smarkiai steng?si sukišti savo siaur? nos? tiesiai ? j? t?vo užpakal?, kad Meisonas steb?josi, jog šis vis dar gali s?d?ti. Meisonas niekaip negal?jo suvokti, kuo Neilas patrauk? seser?, išskyrus nyk? t?vo pritarim?.

Neilas atsikrenkšt? ir pasilenk?, kad Meisono ir jo akys b?t? viename lygyje.

– Kiek žinau, ši informacija paskelbta pra?jus? penktadien?.

– Malonu, kad atkreipei ? tai mano d?mes?, Neilai, – Meisonas atsak? Pasaulio Žaviausio Šunsukio balsu ir šyptel?jo beprotiškai d?kingas, kad Marlou n?ra šiame kabinete ir negali kiaurai jo permatyti. – Kai tik gal?siu, b?tinai perži?r?siu.

Meisono d?mesys v?l nukrypo prie nešiojamojo kompiuterio, kuriuo greitai išsiunt? trump? atsak? Šarlotei.

MKeinas: „*Išgelb?jai s?dyn?. Lieku skolingas.*“

Kitoje stalo pus?je s?dinti Šarlot? greitai nutild? nešiojam?j? kompiuter?, kai šis su?irp? at?jus pranešimui. Dabar jos skruostai ne tik šiek tiek paraud?, jie – radioaktyvios tamsiai raudonos spalvos.

Meisonas nesitvard? svarstydamas, ar gundant ši intensyvi spalva nusileist? žemyn moters kaklu ir kr?timis.

Laukelyje po jo žinute pasirod? trys taškiukai, reiškiantys, kad moteris atrašo. Tarsi pramogaudamas Meisonas pagal piršt? ritm? taukšint klaviat?ros mygtukais išgirdo, kad ji paraš? kelias eilutes, paskui ištryn? ir paraš? tik:

ŠVestbruk: „*Visai ne.*“

Jis b?t? atidav?s antikvarin? „Bulova“ laikrod?, kad tik sužinot?, k? moteris buvo parašiusi pirmiau.

MKeinas: „*Aš rimtai. Kas tai bus? Kava? „Bentley“?*“

Moters veide vienai akimirkai tarsi fotoaparato blykst? sužibo šypsena. Sveikintina pradžia keičiantis trumpomis elektroninėmis žinutėmis.

Švestbruk: „Tikrai, viskas gerai. Prižadų.“

MKeinas: „Neatsakė ? mano klausim?“.“

Švestbruk: „Pranešiu vėliau.“

Jis perskait? atsargi? žinut? nujausdamas apgalvot? priedang?. Meisonas tikrai neleis Šarlotei taip lengvai išsisukti.

Paraš? „Taip“ tarsi kiekvienas mygtuko paspaudimas būtų neišvengiama pranašyst?. „Praneši.“

Šarlot? pak?lusi akis nuo nešiojamojo kompiuterio pažvelg? ? j?.

J? žvilgsniai susitiko ir užsilaik?.

Meisonas troško išsaugoti j? toki?, kokia ji buvo t? akimirk?. Jos aksomin?s l?pos švelniai prasiskyr?. Blakstienos nusileido žvelgiant pro tamsi? akini? r?melius. Akyse žib?jo j? slapto pokalbio išdaiga.

– Ar užfiksavot, panele Vestbruk?

Meisonas smarkiai supyko dėl to, kaip Šarlot? instinktyviai sudreb?jo nuo jo t?vo balso.

– Atsiprašau, – tarstel?jo apgailestaujant? žvilgsn? nukreipusi ? stalo gal?. – Galbūt galėtum? pakartoti?

Pilve Meisonas pajuto tarsi r?gšt? besikaupiant? kalt?s jausm?. Jei būtų buv?s atidesnis, tai gal?t? j? išgelb?ti, kaip kad ji išgelb?jo j?.

Jo t?vas atsiduso. ? t? vien? gars? sutilpo smarkus susierzinimas ir panieka.

– Vykdomojo komiteto pos?d? perk?l?me ? treči? rugpjūtio savait?.

– Taip, žinoma, – atsak? Šarlot? tuo švelniu, nepriekaištingai mandagiu ir užtikrintu balsu, kuriuo atsiliepdavo ir ?mon?s telefonu.

– Viliuosi, š? kart? nepamiršite patikrinti susitikimo nuorodos prieš išsi?sdama atnaujint? kvietim?, – priekaištingai pareišk? Meisono t?vas.

Moters pečiai nusviro, tarsi traukt?si nuo pražilusio Kein? patriarcho švytin?i? ledini? aki?.

– Taip, pone, – atsak? skruostams užsiliepsnojus kitokio atspalvio raudonomis dėmėmis. – Būtinai tai padarysiu.

Tai buvo paprasta klaida. Tokia nukopijuoto ir ?klijuoto teksto klaida, kuri? yra padar?s kiekvienas, s?dintis prie šio stalo.

Tačiau tai n? kiek ner?p?jo Meisono t?vui, išskirtinai linkusiam ?siminti visas klaidas ir pamin?ti jas tada, kai šios sukelt? pat? didžiausi? pažeminim?.

Meisonas labai gerai pažinojo š? jausm?, nors t?vo nepritarimas s?n? brendimo metais dažniausiai buvo nukreiptas ? uol? Meisono dvyn? Samuel?. Tačiau tai drastiškai pasikeit?, kai Meisonas rizikavo savo paties kailiu, kad brolis neb?t? išmestas iš „Kein? maisto pasaulio“ dėl atviro t?vo taisykl?s neužmegzti roman? ?mon?je sulaužymo.

Tiesa, Arl?s ir Samuelio kaip poros santykiai pavirto labai viešu skandalu, tačiau apkalbos greitai nurimo godžiam visuomen?s apetitui socialiai nuskriaustiems milijardieriams susiradus kit? nelaiming? taikin?.

Liko tik t?vo nuoskauda, kad s?nus privert? j? elgtis kitaip, nei nor?t?.

O Parkerio Keino nuoskaudos legendin?s.

Meison? apsupo skirtingi balsai, nes susirinkimas ?m? sklaidytis ? atskirus pokalbius, planus, kurie tur?s būti aptarti per b?simus skambu?ius bei plenarines sesijas.

Pasteb?j?s vis dar sugniuždyt? Šarlot? Meisonas vėl ?m? rašyti neb?damas tikras, kokie jo ketinimai.

MKeinas: „Ar po susitikimo turi minut? pokalbiui?“

Jos akys prilipo prie nešiojamojo kompiuterio ekrano. Atrąš? akimirk? uždelsusi.

Švestbruk: „Deja, šiandien turiu kiek anksčiau išeiti. Skubu?“

Meisonas m?gino save ?tikinti, kad ap?m?s keistas pojūtis n?ra nusivylimas.

MKeinas: „Ne. Kit? kart??“

ŠVestbruk: „B?tinai.“

Žmon?s ?m? stotis iš savo viet?, rinkosi telefonus ir seniai ištuštintus kavos puodelius.

Šarlot? atsistojo, apkabinusi prispaud? nešiojam?j? kompiuter? ir užrašin? prie kr?tin?s... kad ir kaip Meisonui gaila. Ta?iau tai visgi leido jam ?vertinti jos apatin? standartin?s uniformos dal?, kuri? sudar? tvarkingas A formos kirpimo sijonas ir labai praktiški bateliai.

Jos susegam? marškin?li? spalvos ir raštai skirdavosi, ta?iau likusi apranga išlikdavo vienoda. Šiandien tai tamsiai pilkos spalvos sijonas, šviesiai m?lyna palaidin? plonomis vertikaliomis linijomis, pilkos ir juodos spalvos žemakulniai bateliai.

Greitai susirink?s daiktus vyras apib?go stal? ir nusek? Šarlot? iki dur?, skub?damas, kad sp?t? atidaryti. Pastangos pasirod? tokios akivaizdžios, jog pajuto g?d?.

– A?i?, – pad?kojo Šarlot? panarinusi galv?, o jis užuod? malon? kvap? – švaros, g?li? aromato šamp?no, kažko švelnaus ir citrusinio. Jei neb?t? slapta steb?j?s šios moters, tai galb?t b?t? praleid?s ir subtil? jos aki? žvilgsn?, slenkant? jo liemeniu.

?giu Meisonas atsigim? ? t?v? – šešios p?dos ir trys coliai, vyras dar? visk?, k? gali, nor?damas prisiauginti raumen?. Prie intensyvi? treniruo?i? su asmeniniu treneriu prisid?jo ir pastarojo meto naktin? veikla.

– Man malonu, – patikino vildamasis, kad moteris neišgirdo subtilaus švokštimo balse.

Meisonas šiek tiek sul?tino leisdamas keliais žingsniais j? aplenkti.

Steb?damas Šarlot? vyras suprato, kad labai patinka ži?r?ti ? jos eisen?.

Moteris jud?jo kaip šok?ja. Kojos slydo ? priek?, išryšk?jo dail?s blauzdikauliai, klubai si?bavo iš vienos pus?s ? kit?, piešdami begalin? kilp? erdv?je.

G?rintis jos vaizdu Meison? užgož? kalt?s jausmas.

Ne tod?l, kad mintyse nusiženg? t?vo pagrindinei taisyklei.

D?l to, kad prad?jo nusižengti savajai.

Niekada nesinaudoti pranašumu, ?gytu d?l pareig?, kuri? nei nusipeln?, nei nor?jo.

Nepaisant vis? pastang?, Meisonas pajuto vis did?jant? geism?, kurio neleido sau numalšinti ištisus m?nesius. Nestipri? kibirkš?iuojan?i? elektros srov?. Tarsi stuburo apa?ioje susisukusi? spyruokl?.

Neigimas vert? likti alkanam. Išlaik? susijaudinim?.

Meisonui beviltiškai reik?jo arba pasimyl?ti, arba pasimušti. Greitai tur?s tam prog?.

Nes ir jis š? vakar? tur?jo kai kur b?ti.

Ten, kur netur?t?.

* „Volstryto vilkas“ (Oficialus filmo pavadinimo vertimas) (vert. past.)